

övermän. Han blev svensk mästare på 100 rygg och 4x100 medley i Karlskrona detta år, och blott en vecka senare upprepade han dessa prestationer vid nordiska mästerskapen i Helsingfors. 1950-års säsong förbereddes omsorgsfullt. 3 mils skidåkning om dagen i en månads tid i Boden och sedan intensiv vattenströmning.

Ingen hade längre någon chans mot "Rotborsten" som Göran kallas för sitt kortsnaggade hår, varken i ryggsim eller frisisim upp till 200 meter. Framgångarna kommo tätt och det nya svenska stjärnfyndet inbjöds till Paris, där han gav fransmäns idol Alex Jany fight till sista metern i ett rafflande 100-meterslopp.

Göran inriktade sig nu på europamästerskapen, men i förbifarten vann han 4 SM-titlar i Stora Tuna, 100 fritt, 200 fritt, 100 rygg och 4x100 medley. I Wien blev han genom sina 2 europamästerskap, 100 rygg och 4x200 fritt och sin andra placering i 100 fritt en av mästerskapets allra mest uppmärksammade simmare.

Är Göran född till mästersimmare? Inte alls är hans egen åsikt. Han har inga alls enorma fysiska förutsättningar, som ung grabb var han varken starkare eller bättre att simma än sina jämnåriga, men genom sin träning har han blivit starkare och kraftigare och besitter nu en oerhörd råstyrka. Någon s. k. simmarkropp har han inte: Han är 180 cm. lång, väger 72 kilo, liknar mer en brottare med väldiga muskelknippen på armar, axlar och starka smidiga ben. Det är träningen och livsföringen som betyder allt för en idrottsman, förklarar han. Jag har tränat nästan varje dag under 6 års tid, sådant måste ge resultat. Först lades största vikten vid stil och teknik, men efterhand vattenvanan och skickligheten ökade blev träningen allt längre och intensivare. Man måste börja från grunden. Det går inte att hoppa på direkt med hårdräning, det förstör man sig bara på, utan man får börja löst och försiktigt och öka efterhand. Vattenströmning är det viktigaste för en simmare, men konditionsträning på land i form av lätt löpning, skidåkning och promenader helst i skogen ökar styrkan och konditionen, men dess betydelse får inte överdrivas. Man bör inte specialisera sig de första åren, utan träningen bör vara allsidig. För min del har jag alltid lagt stor vikt vid bensparken, som jag försökt få så smidig och drivande som möjligt. Beträffande bensparken har jag alltid försökt få den att gå helt under vattnet, man får största effekten då.

En sund livsföring är emellertid grunden för all träning. Mycket sömn och

enkel diet, gärna mycket grönsaker, och absolut avhållsamhet från sprit och tobak och så lite nattsudd som möjligt har alltid varit min inställning.

Innan en tävling sover jag någon timme och joggar helst upp mig i friska luften och simmar sedan 2—300 meter löst omkring 10 minuter innan starten. Innan tävlingen har jag ätit en lätt måltid 3—4 timmar före. På startpallen får man bara ha den tanken i huvudet, att göra sitt bästa, vilket man skall göra oberoende av konkurrensen. Men man skall inte låta idrotten ta överhanden, man måste inse att skolarbetet är viktigare. Detta gjorde tyvärr inte jag, när jag började, utan jag misskötte mina läxor och slutade skolan. Jag märkte snart att jag begått en dumhet och försökte i skolan igen med den inställning, att nu måste jag klara mig. Det gick också bättre än vad jag hoppats. Tiden räcker till både för skolan som för simträningen, fast man får naturligtvis avstå en del nöjen, men dem saknar jag inte, slutade Göran.

Det är ingen hemlighet undertecknad avslöjar, då jag omtalar att Görans sikte står på olympiaden i Helsingfors om 2 år. Han vet sin chans och han vet också att det endast är på honom själv det beror, om han till sina alla framgångar skall kunna lägga den största en idrottsman kan vinna. Han siktar högt därför tror vi på honom.

Curre.

KUNGÖRELSE.

I föregående nummer av medlemsbladet värdade vi till alla läsare att sända in ett litet bidrag, för att vi skall kunna finansiera bladet någotsånär. Som det nu är, blir det en alltför dyrbar historia, eftersom vi heller inte har några prenumera-tionsavgifter. — Vi var t. o. m. så blygsamma, att vi endast föreslog 1 (en) krona! men det halv visst föga. Nu har vi beslutat att publicera bidragsgivarna, så att de vet, att pengarna verkligen kommer fram. Vi börjar i detta nummer. Samtidigt vill vi påminna om att SKK:s postgironummer är 56 700. Alltså låt EN-kronorna regna, som det så vackert heter.

Bidragsgivare till den 30 jan. 1951.
Emil Bastman 10:— kr.
Christina Grönstedt 1:25 kr.

Årets förste svenske mästare blev Gunnar "Krusse" Johansson, som överlägset vann herrarnas lågsviktmästerskap. I damernas tävling placerade sig lilla Gunnel Ageby som 3:a.

En god start på året för klubbens del!

A. B.
Bröderna Runeborg

Metallfabrik

Upplandsgatan 1

STOCKHOLM

Telef. 11 09 71

Robban Anderssons
Byggnadsreparationer

Byggnader - Vattnivning
Asfalt- och Cementarbeten

Specialité:
Skorstensreparationer

Igeldammsgatan 20, Stockholm
Telefon 51 31 69

LINOLEUM
AKTIEBOLAGET

August E. Petterson

Specialaffär för:

Korkmattor, Mjuka mattor,
Vaxduk, Bonvax & Fernissa

Adolf Fredriks Kyrkogata 13
Mitt emot FENIXPALATSET
STOCKHOLM

Telefoner: 10 40 22
20 42 29
10 87 04
10 71 10

"DRÖMRESAN"

Jag har blivit ombedd att skriva något om mina intryck från europamästerskapen i Wien och i samband därmed landskampen mot Jugoslavien i Ljubljana.

Inledningsvis börjar annars vanligen en skildring av det här slaget med att resenärerna glada och hurtiga embarke-rade sig på tåget. Näväl, det gjorde vi även den här gången, fast i våras hade man ju onekligen hoppats på att få skriva om hur samma skara av hurtiga och glada hade fått kliva ombord, på något av de plan, som ett par gånger i veckan bruka rusa ned till Wien. Det vilade emellertid inga ledsamheter i lägret för den skull, men onekligen skulle flyget besparat de flesta en del onödiga ekonomiska förluster, och truppen hade dessutom kommit fram i bättre kondition. — Men nu till Wien.

Sent en kväll kommo vi fram till Wien. Det var skönt att krypa i säng efter att ha tillbringat ett par otrevliga nätter på tåget. Lustigt nog blev hotel Urania vårt hem för några dagar, samma hotell som landslaget årgång—48 gästade vid landskampen mot Österrike. Som jag var medlem i landslaget även då kunde jag följaktligen denna gång göra en del jämförelser. Maten hade ryckt upp sig avsevärt på dessa år. Alla spår efter kriget hade sakta men säkert utplånats, och alla officiella byggnader putsats upp. Medelpunkten i staden är Stephansplatz i vars mitt Stephanskyrkan reser sig, en medeltida byggnad i gotisk stil som blev ganska illa åtgången under kriget. I övrigt verkade det ganska välbeställt fastän allt var dyrt. Speciellt nattklubbar och restauranger kunde konsterna att plocka folk på pengar. Tillfället att få gå på nattklubb försumma-des inte. Maxim var en av de mer kända. Den s. k. "rockslusken" tog där en femma för sina tjänster, så man skulle nästan kunna tro att killen hade karusell.

Den svenska truppen var den som fick gå mest fritt där nere. Missförstå mig nu rätt, medan vi svenskar gingo lite hur som helst och tränade under dagens lopp, när det passade var och en, kom de övriga nationerna i samlad trupp, och med en hel hop av tränare eller vad det kunde vara. På kvällen skulle det emellertid vara tvärt om, då var det utgångsförbud efter kl. 11 för oss medan övriga länders deltagare drällde omkring på sta'n. Jag vet inte vilket av dessa båda alter-

nativ som skall rekommenderas. Men jag skulle tro att klockan elva på kvällen är i tidigaste laget att bli förvisad till sängen. Det finns något som heter nerver, och det kan vara skönt att ibland koppla av från allt vad simning heter. De dagar man fick gå och loda i väntan på tävlingen var ganska påfrestande för nerverna och allra helst som man var aldeles sysslöös under tiden, kunde det vara svårt att sova på beställning. Därför tycker jag att förbundet skall lätta på tiderna till tävlingar av detta slag och flytta fram förbudsgränsen till halv ett utom före tävlingsdagen då kl. tio bör vara lagom.

Vi hade några dagar på oss innan tävlingarna började, och dessa använde vi till att ladda upp oss med redan känt resultat, varför jag inte skall stanna vid de egna insatserna, däremot vill jag berätta litet om de övriga nationernas simmare.

För att börja med spinnsidan, så hade man lite till mans väntat sig att Greta Andersen skulle plocka hem två guldmedaljer, framförallt då att hon skulle försvara sin position som världens snabbaste hundrameterssimmerska. Men Schumacher från Holland förstörde emellertid hennes första chans på 100 fritt genom att visa sig klart starkare på sista meterna. Holländska tränarinnan en ganska bastant och till ären kommen dam utförde en otrolig pantomim, då alla hennes glädjetryningar drucknade i det allmänna skrånät. Grete fick en oväntad revansch på 400 fritt genom att knogstigt nog spurtbese-gra Schumacher.

Damernas bröstsim var av mycket hög klass, en stark insats gjorde här Gisele Vallerey genom att simma det krävande fjärilsimmet och belägga en fjärdeplats i den mycket jämna slutstriden. På svikt respektive trampolin var Mady Moreay och Nicole Péliissard fullkomligt suveräna.

Att Alex Jany fortfarande är frisisimkungen i Europa tvivlar ingen på efter detta EM fast denna gången verkade han dock litet mänskligare än vid EM—47. På hundra meter fritt var han dock fullständigt ohotad även om Göran hade ledningen i ungefär 65 m. Det var för övrigt en ganska svag standard på den distansen, endast Jany och Göran mäktade gå under minuten.

På fyrahundra fritt hade Jany fullt sjå med att hålla undan sin landsman Jean Boiteux, som är en gosse som kommer. Boiteux är en kopia av Jany, dock inte till kroppen, ty han är

ganska lång och gänglig, men stilen är densamma.

Ryggsimmet saknade George Vallerey, tredje man vid den senaste olympiaden. Han hade plötsligt insjuknat i en allvarlig njursjukdom och är troligtvis borta för all framtid. De andra ryggsimmarna Kievit från Holland och Skanata från Jugoslavien med hemmagjorda tider på omkring 1.07,0 var högst mänskliga i den tungsumna Wienbassängen.

Bröstsimmet visade fram en fjärilsimmare av amerikansk klass, Herbert Klein från Tyskland, känd här i Sverige genom sitt besök i början på november. Bröstsimfinalen dominerades av fjärilsimmare, men Valter Pavlicok från Österrike, höll med sin ortodoxa stil på att förvisa undertecknad till en fjärde plats.

1,500-metersfinalen blev från början ett av de få sevärda långdistanslopp undertecknad sett. Narjan Stipetic från Jugoslavien med sin otroliga öppningsfart och tysken Lehmanns granna taktiklopp och vackra stil, Jean Boiteux fruktansvärda spurt, med vilken han dock inte hann Lehmann, detta allt fascinerande från starten till den sista avgörande finishen.

Tyskland och Sverige delade första platsen i poängstriden, närmast följda av Frankrike. Detta var kontentan av ett soligt EM som säkerligen ingen av deltagarna glömmar i brådrasket.

Det hade varit varmt i Wien under EM-veckan, men varmare skulle vi få det i Jugoslavien. Resan ned till Jugoslavien gick över den bergskedja som bildar fortsättningen av de berömda alperna. Trakten var underskönt vacker. Tåget klättrade ibland upp för sluttningar där det var tvunget att sätta till ett extra lok. Stänkande och frustande ånga rullade fram i en takt, som bjöd på omväxlande naturscenerier. Ömsom dalar hisnande djupt under oss där en by som vi nyss lämnat kunde ligga oändligt liten. Ömsom berg höga så att vi höll på att bryta nacken av oss för att se dess toppar. Här och där på bergssluttningar kunde det ligga lämningar av vad som en gång varit en ståtlig borg, fortfarande ståtlig i sitt pittoreska förfall. När kvällen kom åkte vi fortfarande i samma trakt. Här nere föll verkligen mörkret, så fort solen gick ned blev det nermörkt, den direkta solvärmens försvann, men den övermåttade luften dallrade av värme. Mörkret föreföll så tätt att man tyckte sig kunna ta i det. När sen månen rullade upp